

01-02-2013

RAPPORT VAN DE OMBUDSCOMMISSIE
HOEKSCHE WAARD

(geanonimiseerd)

01-02-2013

Bestuursorgaan: college van burgemeester en wethouders van Binnenmaas

Dossiernummer: 2012.1

Verzoekschrift (hierna te noemen: klacht)

De heer A heeft bij brief van 16 januari 2012 een klacht ingediend bij de Ombudscommissie Hoeksche Waard (hierna: Ombudscommissie).

Desgevraagd is tijdens de zitting van de Ombudscommissie door de heer A meegedeeld dat de klacht betrekking heeft op de wijze waarop de gemeente Binnenmaas zijn klacht van 12 augustus 2011 aan het adres van de gemeente heeft behandeld.

Kenbaarheidvereiste

Alvorens een klacht door de Ombudscommissie in behandeling kan worden genomen dient deze eerst kenbaar te zijn gemaakt aan het betrokken bestuursorgaan conform het bepaalde in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Bij brief van 12 augustus 2011 heeft de heer A een klacht ingediend bij de gemeente Binnenmaas.

Het college van burgemeester en wethouders heeft bij brief van 30 november 2011, datum verzending 6 december 2011, aan de heer A de beslissing op zijn klacht meegedeeld. Aan het vereiste van artikel 9:20 Awb is daardoor voldaan.

Bevindingen

ACHTERGROND VAN DE KLACHT

Klacht aan adres van gemeente

De gemeente heeft de klacht als volgt samengevat en beantwoord:

Toepassen willekeur/discriminatie

De heer A geeft aan dat buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) mevrouw B zeer bewust willekeur gebruikt. Hij heeft een bekeuring gehad voor het feit dat zijn hond los loopt, maar bijvoorbeeld de heer en mevrouw C mogen van haar de hond los laten lopen, zo heeft mevrouw C hem verteld. Mevrouw B groet die familie keer op keer als zij hun hond uitlaten zonder dat die is aangeliend. Zelfs mevrouw C vindt dit discriminatie. Degene die mevrouw B aardig vindt krijgt dus geen bekeuring en degene die ze niet mag krijgt er wel een. Ze neemt een loopje met de door haar te hanteren wetten, maakt haar eigen regels.

Liegen

Mevrouw B heeft tegen zijn zoon gezegd dat mevrouw A ook altijd de hond los laat lopen. Mevrouw C kan bevestigen dat zijn vrouw de hond nooit los laat lopen.

Bedreiging/liegen

Een poos geleden is er 's avonds rond 23.30 uur overlast geweest als gevolg van een blaffende hond. Veel buurtbewoners hebben hierover geklaagd.

Mevrouw B is in die periode daarna aan zijn deur geweest. Hij heeft toen gezegd dat hij niet wist wiens hond die overlast veroorzaakt had. Zij zei toen tegen hem: 'ik krijg jou nog wel.'

01-02-2013

Hij gebruikt medicijnen en ligt 's avonds altijd vroeg in bed. Zijn hond was het dus zeker niet. Mevrouw B liegt over het feit dat hij zijn hond 's avonds laat heeft laten blaffen.

Aanwijzen uitrenggebieden

Mevrouw B zou totaal verschillende gebieden als uitrenggebieden hebben aangewezen dan in het hondenbeleid van Binnenmaas staan. Ze brengt burgers hiermee in verwarring.

Beslissing gemeente

Bij brief van het college d.d. 30 november 2011 wordt de klacht ongegrond verklaard, omdat de gemeente van mening is dat de beweringen die hij heeft gedaan in zijn brief van 12 augustus 2011 niet zijn onderbouwd en ook niet anderszins aannemelijk zijn gemaakt.

TOELICHTING KLAGER EN GEMEENTE

Op 11 december 2012 zijn de heer A en het college van burgemeester en wethouders van Binnenmaas in een hoorzitting in de gelegenheid gesteld hun standpunt mondeling toe te lichten.

Aanwezig:

de Ombudscommissie

de heer V. van Dorst, voorzitter

de heer K.A. de Vlaam, secretaris

de heer L. Vos, lid

de heer B. van Aalst, verslag

de indiener van de klacht

de heer A

(namens) de gemeente Binnenmaas

mevrouw E

mevrouw F

Het verslag van de hoorzitting wordt hieronder weergegeven.

“...De voorzitter opent de zitting en stelt de aanwezigen voor. Hij geeft aan dat de zitting gaat over de klacht die de Ombudscommissie per brief 16 januari 2012 heeft ontvangen.

De heer A geeft aan dat de heer G de behandeling van zijn klacht heeft proberen tegen te houden.

De voorzitter bestrijdt dit en vervolgt met de mededeling dat in mei jl. een zitting over de klacht van de heer A gepland was. De klacht heeft voor een deel betrekking op mevrouw B en voor een deel op de bejegening door de gemeente. Het college heeft eerder een tegen hem ingediende klacht van de heer A ongegrond verklaard.

Vervolgens heeft de heer A een klacht ingediend bij de Ombudscommissie. Omdat de klacht ook gaat over een boa is, na contact met de Nationale ombudsman, gebleken dat de Ombudscommissie onbevoegd was en is de klacht doorgestuurd naar de Nationale ombudsman.

Volgens de Nationale ombudsman moet de klacht gesplitst behandeld worden, de klacht over de boa door de Nationale ombudsman, de klacht over de klachtbehandeling door de gemeente door de Ombudscommissie.

De voorzitter geeft aan dat hij ongelukkig is met deze gang van zaken en dat hij liever had gehad dat de klacht bij één instantie behandeld kon worden. De heer A vult aan dat hij tegen mevrouw B aangifte heeft gedaan.

De voorzitter memoreert dat de aanwezigen bij de hoorzitting van de gemeente op 9 november 2011 een termijn van drie dagen kregen om opmerkingen over het verslag van de hoorzitting kenbaar te maken. De reactie van de heer A is binnen de termijn ontvangen, maar niet meegenomen in het eindrapport.

De heer A zegt dat er meer speelt, zo is hij is onterecht beschuldigd en is er al eerder een klacht kwijtgeraakt. Op weg naar het gemeentehuis voor een gesprek, draaide hij het raam van zijn auto open, omdat zijn echtgenote mevrouw B wilde spreken. Dat is gebeurd. Toen wilde hij zijn auto parkeren bij het gemeentehuis, maar er waren nauwelijks vrije plaatsen, zodat hij genoodzaakt was achter mevrouw B aan te rijden over de parkeerplaats. Hij kwam bij de gemeente om te praten over de klacht, maar werd toen aangehouden en hij moest mee naar Dordrecht waar hij een dag en een nacht heeft doorgebracht in een cel. De heer A vertelt dat hij ook nog zijn zaak heeft verloren en dat wegens een bedreiging die hij niet heeft gedaan.

Vervolgens is hij uitgenodigd door de burgemeester, die niet vraagt hoe het met hem gaat, maar wel informeert hoe het met zijn hond is gesteld. De heer A vindt dat hieruit blijkt dat hij niet serieus behandeld wordt door de gemeente.

De voorzitter verduidelijkt dat tijdens de zitting niet de klacht over mevrouw B wordt behandeld, maar de klacht over de wijze waarop hij door de gemeente is behandeld.

Vervolgens geeft hij het woord aan de gemeente.

Mevrouw E vertelt dat de situatie vervelend is en het zou onbevredigend zijn als het zo blijft hangen. Na het gesprek van de heer A met de burgemeester, heeft zij, samen met mevrouw F, nog een gesprek gehad met de heer A over zijn klacht. Dit gesprek leidde echter niet tot een oplossing voor de klacht, waarna een hoorzitting van de klachtencommissie heeft plaatsgevonden. Over de reactie van de heer A op het verslag van de hoorzitting merkt zij op dat die wel is betrokken in het advies van de klachtencoördinator, maar dat het niet goed in de stukken staat. Op vrijdag 18 november 2011 is het verslag toegestuurd aan de heer A.

Mevrouw B heeft, evenals de heer A, tijdig gereageerd. In het advies van de klachtencoördinator is de reactie van de heer A wel als bijlage bijgevoegd, maar van die reactie had ook in het verslag melding moeten worden gemaakt.

De voorzitter stelt dat de reactie van de heer A dus wel tijdig is ingediend.

Mevrouw E merkt op dat het verslag per abuis niet is aangepast, maar dat de reactie het advies inhoudelijk niet gewijzigd zou hebben.

De voorzitter vraagt waaruit de Ombudscommissie dat kan afleiden, omdat er in het advies geen verwijzing naar de reactie is opgenomen.

Mevrouw E antwoordt dat de reactie van de heer A een herhaling was van eerdere opmerkingen en geen aanleiding gaf om het verslag aan te passen, daar is ook een interne e-mail van 21 november 2011 over beschikbaar.

Mevrouw F zegt dat het advies van de klachtencoördinator van 23 november twee keer in het dossier is opgenomen. In het conceptadvies staat de reactie van de heer A nog niet als bijlage vermeld. De voorzitter concludeert dat uit de bijlage, met het stempel: archief, blijkt dat de reactie van de heer A bij het advies is gevoegd.

Mevrouw E zegt dat over het onderwerp al drie gesprekken waren gevoerd, waarin de heer A zijn mening heeft duidelijk gemaakt.

De voorzitter geeft aan dat het erg ongelukkig is dat het juist nu mis is gegaan. Of de verklaring aannemelijk is, is ter beoordeling van de Ombudscommissie.

De heer Vos sluit zich aan bij de opmerking van de voorzitter en bevestigt dat het juist ongelukkig is dat naast het voorval met mevrouw B, er iets misgaat in de klachtenprocedure.

Mevrouw F wijst op de e-mail van 21 november gericht aan mevrouw I en de heer H over de toezending van de conceptstukken. Vervolgens haalt zij een e-mail aan, die zij een half uur na voormelde e-mail aan beide personen stuurde, waarin zij verwijst naar de ontvangen reactie van de heer A. Zij overhandigt beide e-mails aan de commissie.

De voorzitter stelt dat de suggestie wordt gewekt dat de reactie niet is meegenomen.

Mevrouw E zegt dat die suggestie weliswaar juist is, maar dat de waarheid anders ligt.

De heer A vraagt waarom er een agent aanwezig moest zijn bij het gesprek met de burgemeester.

De voorzitter vraagt of de heer A zich daardoor geïntimideerd voelde.

De heer A bevestigt dit en zegt dat hij geen bedreiging heeft geuit en dat hierover een aanklacht tegen mevrouw B is ingediend

De voorzitter vraagt naar de aanklacht.

De heer A zegt dat de gemeente hier stevast overheen leest, net als de heer G die dit negeert.

De heer Vos zegt dat de heer A met deze aantijgingen moet ophouden.

De heer A antwoordt dat ook de Nationale ombudsman vindt dat dit alles wezenloos gekakel is.

De voorzitter vraagt naar de mening van de Nationale ombudsman.

De heer A vertelt dat de Nationale ombudsman ook van mening was dat zijn zaak getraineed werd.

De voorzitter zegt dat hij dit niet leest in de brief van de Nationale ombudsman van 15 november 2012.

De heer A geeft aan dat hij aangifte heeft gedaan omdat de gemeente niet optreedt tegen de boa en haar handelen.

Mevrouw E zegt dat er twee keer aangifte is gedaan, zowel door mevrouw B als de heer A en dat beide zaken zijn geseponneerd.

Op de vraag van de voorzitter of de heer A nog een procedure heeft lopen, antwoordt de heer A dat hij geen crimineel is.

Mevrouw E geeft aan dat volgens haar informatie de zaken geseponneerd zijn.

De heer Vos oppert een andere benadering en vraagt wat de heer A van de gemeente verlangt.

De heer A zegt dat de gemeente mevrouw B op het matje moet roepen wegens de valse aangifte en daarom heeft hij een artikel-12- procedure gestart.

De heer Vos merkt op dat er een hoorzitting is geweest en ook gesprekken zijn gevoerd, waarbij aan de grootste grief voorbij is gegaan, maar hoe wil de heer A verder?

De heer A antwoordt dat hij niets hoort van de gemeente over de behandeling door mevrouw B.

De voorzitter zegt dat dit het ingewikkelde is aan de behandeling van de klacht door de Nationale ombudsman; de Ombudscommissie beperkt zich tot de behandeling van de klacht over de wijze waarop de gemeente de klacht van 12 augustus 2011 heeft behandeld.

De heer De Vlaam zegt dat de heer A en mevrouw B in de hoorzitting afzonderlijk zijn gehoord.

Omdat de visie van beiden op het gebeurde sterk verschillen, had de heer A in de gelegenheid moeten worden gesteld om vóór de beslissing van het college op de klacht een reactie te geven op de visie van mevrouw B. Deze visie had het college bij de besluitvorming moeten betrekken.

Mevrouw E wijst op de standpunten in het verslag van 9 november 2011 en zegt dat dit de beslissing niet zou wijzigen.

Mevrouw F zegt dat zij contact heeft gezocht met de Nationale ombudsman en bij monde van mevrouw J heeft begrepen dat de Nationale ombudsman geen nader onderzoek instelt naar de klacht, maar dat van een interventie sprake is. Zij doen geen onderzoek, omdat er sprake is van een artikel-12-procedure.

Volgens de voorzitter is het duidelijk dat de Ombudscommissie enkel de klacht over de klachtafhandeling door de gemeente bespreekt.

De heer A bevestigt dit, omdat er een klacht ligt bij het OM over mevrouw B.

De voorzitter vraagt of de termijn van drie dagen, waarbinnen kon worden gereageerd op het conceptverslag van de hoorzitting, niet onredelijk kort was.

Mevrouw F zegt dat zij waarschijnlijk nog wel gebeld had, maar dit niet meer nodig was, omdat de heer A binnen drie dagen gereageerd had. Inmiddels is de klachtenregeling aangepast.

De heer A vertelt dat hij het raar vindt dat hij geen inhoudelijk antwoord krijgt. Zo kreeg hij twee keer een boete van €100,00 wat mevrouw B niet kan doen, omdat de gemeente de normen van de Wet Mulder hanteert. Die geeft voor de gestelde overtreding een bedrag van €60,00. Daar doet de gemeente niets aan.

De voorzitter zegt dat dit ook gedragingen zijn, die voor rekening komen van mevrouw B.

De heer A vertelt dat hij dit wilde melden.

Mevrouw F zegt dat er ook gebleken is dat er nog een boete openstond.

De heer A zegt dat die is vernietigd.

De voorzitter stelt dat er geen vragen meer zijn en dat het ontwerprapport, waarvan het verslag van de hoorzitting deel uitmaakt, binnen vier weken toegestuurd zal worden, waarop beide partijen kunnen reageren.

De heer A vraagt om de gemeente te dwingen te reageren. De voorzitter zegt dat dit niet mogelijk is.

Hij bedankt de aanwezigen voor hun komst en sluit de hoorzitting...”

Beschrijving klacht en bevoegdheid Ombudscommissie

De Ombudscommissie stelde in eerste instantie vast dat de klacht van de heer A betrekking heeft op het bewust de hand boven het hoofd houden van een boea door de klachtencommissie van de gemeente Binnenmaas en het niet in behandeling nemen van een klacht over deze boea aangaande een misdrijf door de boea gepleegd tegen hem.

Naderhand rees bij de Ombudscommissie de vraag of de commissie wel bevoegd is om een klacht over een boea te behandelen, gelet op de Wet Nationale ombudsman. Vervolgens is contact opgenomen met een medewerker van het bureau Nationale ombudsman, die de commissie liet weten dat een klacht over een boea door de Nationale ombudsman wordt behandeld. De klacht werd vervolgens doorgestuurd naar het bureau Nationale ombudsman. De heer A is hiervan bij brief van 24 mei 2012 op de hoogte gesteld.

Naar aanleiding van de klacht heeft het bureau Nationale ombudsman de heer A uitgenodigd voor een persoonlijk gesprek. Tijdens dit gesprek bleek dat de klacht van de heer A met name gericht was op het strafrechtelijke traject naar aanleiding van zijn aangifte tegen de boea en de aangifte van de boea tegen hem. Deze klachtonderdelen worden door dit bureau in behandeling genomen.

Verder gaf de heer A aan dat hij zich tevens wenste te beklagen over de wijze waarop zijn klacht door de gemeente Binnenmaas is behandeld. De heer A is van mening dat zijn belangrijkste klachtonderdeel bij de behandeling van zijn klacht door de gemeente buiten beschouwing is gelaten. Dit heeft te maken met het feit dat de tijd om aanvullende gronden in te dienen te kort was. Na telefonisch contact met de juridisch medewerker van de gemeente werd hem meegedeeld dat hij alsnog gelegenheid kreeg om te reageren; niettemin is zijn aanvulling niet meegenomen bij de beoordeling van zijn klacht omdat hij niet (tijdig) zou hebben gereageerd. De Nationale ombudsman is van mening dat het klachtonderdeel zoals hierboven is omschreven in aanmerking komt voor behandeling door de Ombudscommissie,

omdat de Nationale ombudsman immers niet bevoegd is om een klacht over de klachtbehandeling door de gemeente Binnenmaas in onderzoek te nemen. Op verzoek van de Nationale ombudsman neemt de Ombudscommissie dit specifieke klachtonderdeel alsnog in behandeling.

Huidige formulering klacht:

De klacht, voor zover thans van belang, heeft betrekking op de wijze waarop de gemeente Binnenmaas zijn klacht aan het adres van deze gemeente heeft behandeld.

De Ombudscommissie vat de gang van zaken na indiening van de klacht bij de gemeente als volgt samen. Bij brief van 28 september 2011 is de heer A uitgenodigd voor een gesprek met mevrouw E en mevrouw F. Dit gesprek heeft niet geleid tot een oplossing en intrekking van de klacht. Vervolgens is de heer A bij brief van 19 oktober 2011 uitgenodigd voor een hoorzitting met de klachtencommissie op 9 november 2011. Op uitdrukkelijk verzoek van de heer A zijn hij en de boa (mevrouw B), afzonderlijk gehoord.

Bij brief van 15 november 2011, datum verzending 18 november 2011, is het verslag van de hoorzitting aan de heer A toegezonden. Overeenkomstig artikel 5.4 van de Klachtenregeling van de gemeente Binnenmaas is de heer A in de gelegenheid gesteld binnen 3 dagen na verzending van deze brief schriftelijk of via een e-mail opmerkingen over het verslag te maken. Bij e-mail van 21 november 2011 maakt de heer A aan de gemeente duidelijk dat hij het op een aantal punten niet eens is met het verslag. Voorafgaand aan de verzending van de e-mail heeft de heer A nog telefonisch bevestigd gekregen van mevrouw F dat zijn verweer zal worden meegenomen in de beslissing op de klacht.

Op basis van een rapportage van de klachtencoördinator d.d. 23 november 2011 besluiten burgemeester en wethouders op 29 november 2011 om de klacht ongegrond te verklaren. Van deze beslissing wordt heer A bij brief d.d. 30 november 2011, datum verzending 6 december 2011, in kennis gesteld. Zoals blijkt uit de rapportage van de klachtencoördinator zijn mevrouw B, mevrouw E en de heer A in de gelegenheid gesteld om opmerkingen over het verslag kenbaar te maken; van deze mogelijkheid is alleen gebruik gemaakt door mevrouw B. Tijdens de hoorzitting is door mevrouw E toegelicht dat de reactie van de heer A wél betrokken is bij de beslissing van het college op de klacht, maar dat deze reactie geen aanleiding vormde voor het college om anderszins te beslissen. Helaas blijkt dit laatste niet uit de stukken, aldus mevrouw E.

Gelet op afdeling 9.2.2 Awb acht de Ombudscommissie zich in zoverre bevoegd de klacht in behandeling te nemen.

Overwegingen

Naar aanleiding van het dossier en de gehouden hoorzitting is de Ombudscommissie tot de volgende conclusie gekomen.

Algemeen

Overheden moeten bij de uitvoering van hun taken op een behoorlijke manier omgaan met burgers en hun belangen. Dit betekent dat de overheid de burger serieus neemt en met respect behandelt. Daarbij is het natuurlijk ook van belang dat de burger zich constructief opstelt. De behoorlijkheidsnormen die de Nationale ombudsman heeft opgesteld en door de Ombudscommissie worden onderschreven en toegepast, helpen overheden goed om te gaan met burgers en hun belangen.

De essentie van behoorlijk overheidsoptreden kan worden samengevat in vier kernwaarden: Open en eerlijk, respectvol, betrokken en oplossingsgericht en eerlijk en betrouwbaar.

1. Overwegingen ten aanzien van hoor en wederhoor

Van de kernwaarde respectvol maakt fair play deel uit. Dit houdt in dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij voor een eerlijke gang van zaken zorgt. De overheid heeft een open houding waarbij de burger de gelegenheid krijgt zijn standpunt en daarbij behorende feiten naar voren te brengen en te verdedigen en het daaraan tegenovergestelde standpunt te bestrijden (hoor en wederhoor). De overheidsinstantie speelt daarbij open kaart en geeft actief informatie over de procedurele mogelijkheden die de burger kan benutten.

Het vereiste van fair play betekent dat een bestuursorgaan burgers in verschillende situaties in de gelegenheid moet stellen om voor hun belangen op te komen. Zo moet de overheid bij de voorbereiding van een handeling of beslissing burgers in staat stellen te worden gehoord teneinde hun belangen in de voorbereiding te kunnen behartigen. Wanneer de reactie van degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft echter feitelijk verweer voert, dat wil zeggen de gedraging als zodanig ontkent of feiten aanvoert die de gedraging in een ander daglicht plaatsen, is er sprake van (nieuwe) gegevens waarover de klager zijn visie moet kunnen geven. Wederhoor is dan een vereiste.

De heer A heeft met nadruk verklaard niet gelijktijdig met beklagde te willen worden gehoord, waardoor er afzonderlijke hoorzittingen met klager en beklagde zijn geweest. Hierdoor kon de heer A niet rechtstreeks reageren op de verklaring van mevrouw B. Zoals blijkt uit de verslagen van de afzonderlijke hoorzittingen, de bij de Ombudscommissie door de heer A ingediende klacht en het verhandelde ter zitting d.d. 11 december 2012, is er naar het oordeel van de Ombudscommissie allerm minst sprake van een situatie waarin de reactie van beklagde geheel aansluit bij de klacht en de daarop gegeven toelichting, zodat wederhoor had moeten plaatsvinden. Immers, in haar reactie wijzigt beklagde haar beschrijving van de handelingen van klager die van invloed zouden kunnen zijn op de beoordeling van de klacht als de heer A in de gelegenheid was gesteld om hierop te reageren.

Nu wederhoor achterwege is gebleven, is de Ombudscommissie van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van fair play heeft geschonden.

2. Overwegingen ten aanzien van gedane toezegging

Van de kernwaarde eerlijk en betrouwbaar maakt een goede voorbereiding deel uit. De overheid verzamelt alle informatie die van belang is om tot een weloverwogen beslissing te komen. Dit betekent dat de overheid actief informatie verwerft en deze informatie toetst door middel van wederhoor bij de burger.

Zoals blijkt uit het dossier en het verhandelde ter zitting heeft de juridisch medewerker aan de heer A beloofd dat zijn verweer naar aanleiding van het verslag van de hoorzitting bij de beslissing op de klacht zal worden meegenomen.

Deze toezegging is niet weersproken door deze medewerker. Hoewel ter zitting van de Ombudscommissie door het afdelingshoofd is meegedeeld dat het verweer van de heer A wel degelijk betrokken is bij de beslissing op de klacht, blijkt dit niet uit de inhoudelijke bewoordingen in het rapport dat op 6 december 2011 aan de heer A is verzonden.

Buiten de vermelding van de reactie van de heer A in de bijlage bij de rapportage is de inhoud van deze reactie niet vermeld. Evenmin blijkt uit de beslissing dat het verweer van de heer A op de reactie van beklagde in de beoordeling van de klacht is meegenomen. Een reactie van het college op het verweer van de heer A had in ieder geval ter kennis moeten worden gebracht van de heer A.

Nu deze informatie aan de heer A achterwege is gelaten, is de Ombudscommissie van oordeel dat de gemeente de behoorlijkheidsnorm van goede voorbereiding heeft geschonden.

Toezending bevindingen Ombudscommissie aan bestuursorgaan en verzoeker

In overeenstemming met het bepaalde in artikel 9:35 Awb heeft de Ombudscommissie, alvorens het onderzoek te beëindigen, haar bevindingen, verwoord in dit rapport, bij brief d.d. 10 januari 2013 schriftelijk meegedeeld aan het betrokken bestuursorgaan en de verzoeker (de heer A).

De Ombudscommissie heeft hun de gelegenheid gegeven zich te uiten over de bevindingen.

Bij brief d.d. 21 januari 2013 heeft de heer A een reactie gegeven.

De gemeente heeft gereageerd bij brief d.d. 23 januari 2013.

De Ombudscommissie heeft kennis genomen van de reacties. Deze hebben wel geleid tot het aanpassen van haar bevindingen op onderdelen.

Eindoordeel

De Ombudscommissie is ten opzichte van verzoeker het volgende van oordeel:

- a. **Naar aanleiding van overweging ad 1:
De gedraging is niet behoorlijk, het college heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.**
- b. **Naar aanleiding van overweging ad 2:
De gedraging is niet behoorlijk, het college heeft niet gehandeld zoals redelijkerwijs van hem mag worden verwacht.**

Aanbeveling

De in artikel 5.4 van de klachtenregeling genoemde termijn van drie dagen, waarbinnen klager en overige bij de hoorzitting aanwezig kunnen reageren op het verslag, vindt de Ombudscommissie wel erg kort. Zij beveelt het college aan deze termijn te verlengen tot tenminste een week.

**De Ombudscommissie Hoeksche Waard,
De voorzitter,**

V. van Dorst